

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

1866 — 1868

Ἀπὸ τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 πᾶσαι αἱ κυβερνήσεις καὶ αἱ διοικήσεις τῆς Ἑλλάδος ἐθεώρησαν πάντοτε ἐπιβεβλημένον αὐτῶν καθῆκον νὰ κόψωσιν μετάλλια ἀναμνηστικὰ τῶν διαφόρων ἀγώνων, αἵτινες ἔλαβον χώραν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Κρήτης. Δυστυχῶς πᾶσαι αἱ ἀποφάσεις αὗται καὶ αἱ σκέψεις ἔμειναν ἀπραγματοποιήται, δὲν ἐκόπη δ' εἰσέτι οὐδὲ τὸ ἀποφασισθὲν καὶ σχεδιασθὲν μέταλλιον τοῦ τελευταίου Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου.

Θεωρούμεθα εὐτυχεῖς δυνάμενοι σήμερον νὰ παραθέσωμεν τὸν τύπον τοῦ μεταλλίου ὅπερ ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις τῆς Κρήτης ἀπεφάσισε νὰ κόψῃ τῷ 1868 εἰς ἀνάμνησιν τοῦ μεγάλου Κρητικοῦ ἀγῶνος.



Τὸ μέταλλιον τοῦτο ἐχαράχθη ὑπὸ Γερμανοῦ καλλιτέχνου, φέρει δὲ ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τὴν ἀναπαράστασιν τῆς ἡρωικῆς σκηνῆς τοῦ Ἀρκαδίου, μὲ τὸν ἡγούμενον ἑτοιμον νὰ θέσῃ πῦρ εἰς τὴν πυριτιδαποθήκην τῆς μονῆς, ἐπὶ τῆς ἐτέρας δὲ τὴν συμβολικὴν παράστασιν τοῦ ἐκ τῆς τέφρας τοῦ ἀναγεννωμένου φοίνικος.

Τὸ ὡραιότατον καὶ καλλιτεχνικώτατον τοῦτο μέταλλιον ἐπρόκειτο νὰ κοπῇ ἐν Τεργέστη χρυσοῦν ἀργυροῦν καὶ χαλκοῦν. Δυστυχῶς τὸ πρωτότυπον μόνον ὑφίσταται ἤδη καὶ ἀντιγραφὴ τοῦτου εἶναι τὰ παρατιθέμενον ἀποτύπωμα.